

Statsministerens tale på Spigerverket 13/6 1953.

Når jeg i dag skal takke for maten her, må det være meg tillatt å legge i denne takk noe langt mer enn den vanlige betydning av ordet.

Når en går gjennom Christiania Spigerverk eller leser beretningen om denne bedriftens utvikling gjennom 100 år, da har man faktisk følelsen av å oppleve et eventyr - et eventyr med nisser og dverger i moderne forkledning. Christiania Spigerverks historie er historien om en liten industribedrift som våget seg i gang i industrialismens barndom i Norge, men som overlevde alle vanskeligheter og gjennom en fantastisk utvikling nådde fram til den dominerende stilling bedriften har i dag. Jeg kan bare bøye mitt hode i beundring for det arbeid som her er gjort, men samtidig glede meg over at det/i vårt lille Norge det er gjort. Det gir oss en bekrefteelse på det vi svært gjerne vil oppleve, at det er ikke landets størrelse det kommer an på, men evnene, fantasien, motet, dyktigheten, samarbeidet. Og ingen som kjenner Christiania Spigerverks historie, om det er fra prof. Schieldrops fortreffelige bok eller om det er fra selvsyn, kan være det ringeste i tvil om at her har alle disse gode egenskaper hos ledere og arbeidere skapt det storslagne resultat vi feirer jubileum for idag. Vi snakker ofte om å bygge landet ut. Christiania Spigerverk har gjort det i 100 år. Det er den verdifulle, den trygge utbygging av landet: den solide bedrift som gir landet inntekter og arbeidere og funksjonærer en trygg arbeidsplass. Det er aldri én manns verk å bygge opp en slik bedrift. Det er

det heller ikke i dette tilfelle. Men på den annen side: en slik bedrift blir bare bygget når det i spissen for den står ledere med tilstrekkelig stort overskudd av mot og fantasi, skaperevne og leder-egenskaper. Og likevel ville han komme til kort om han ikke kunne samle om seg den stab av medarbeidere, av arbeidere og funksjonærer som må til for å gjennomføre oppgavene. Jeg er overbevist om at professor Schieldrop har rett når han skriver at uten innsatsen fra de gamle spikerverksarbeidere som sto i fra 6 til 6, ville det ikke ha vært mulig å bygge opp denne for oss alle så betydningsfulle bedrift. Det er meg ved denne anledning en glede og en kjær plikt på statsmaktenes vegne å rette en takk til denne bedriftens ledere - dens arbeidere og funksjonærer - for det byggende storverk de har utført. De har i sannhet truffet spikeren på hodet!

Takk for velgjort arbeid og takk for maten!